

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Consideratio quinta de infinitis Christi D. M. meritis & satisfactionibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

Dilictia S.
Sacramenti.in Gen. 49.
20.Pro Ferrara
quinta.

Punctum 1.

Oratio
Christi con-
cepti.
a Heb. 10. 10Christus o-
mnia pra-
uidit.

saturitate, & in tanta plenitudine; ut quod supereffluit ex ea, replere possit omnes læticia. Illa verè est Manna absconditum, cum dulcedine immensa, in qua sunt saporès omnes, modique omnes suavitatis possibiles, ad delicias & solatia Iustorū: qui ibus statim atque in eos per sacram Cōmunionem ingreditur, eā partem communicat, quam illorum dispositio meretur. Optime enim illi adaptatur, quod Patriarcha Iacob de filio suo Aser dixit. *Aserpinguis panis eius, & præbebit delicias Regibus.* Quis autem est Aser, qui diuitiæ interpretatur, nisi Christus D. N. in quo sunt inestimabiles diuitiæ gratiæ, quas diximus? & quis eius est panis, nisi diuinū hoc Sacramentum, quo Iustus indulget & oblectat, qui veluti Reges se ipsos gubernare nouerunt? & quod amplius est, sumentibus imperit animū & generositatē Regū, ipsiusmet Regis generositati similitē, qui in hoc cibo venit occultus. O Rex supreme, cuius conuiuiū est conuiuiū regale, dignum splendore & magnitudine tua! da mihi, quæso, cor, sicut tuum generosum, ut dignus sim qui mensæ tuæ assideam, & ineffabili tua suauitate ac dulcedine fruar, Amen.

Consideratio quinta de infinitis Christi D. N. meritis & satisfactionibus.

ALII quoque thesauri inspiciendi sunt in hoc diuinissimo Sacramento. Pro cuius rei fundamento attendendus est *modus ille*, quo Christus D. N. in ipso statim suæ Incarnationis instanti, quoad meritum se habuit. Videns. n. ea omnia, quæ facturū & perpeffurus erat vsque ad mortem in cruce, prompissimè obtulit sese ad ea omnia, ut patri suo æterno placeret; nostrāq; reparationē perficeret. Ex qua prima eius voluntate omne nostrū bonum est ortū. Nam (ut ait Apost.) *in ea voluntate sanctificati sumus per oblationē, quā ipse fecit corporis sui.* Quis verò nouerit dignè id expendere, quod hæc voluntas complectebatur? Ipse. n. Christus D. N. in ipso primo instanti, non solum vidit, quæ facturū erat, & perpeffutus vsq; ad mortem; sed etiā post illam. vidit. n. vulnus lanceæ lateri suo post mortē infligendū; sepulchrū sui corporis; animæ suæ ad limbū descēsum resurrectionē suā, & quæcunq; cū suis Apostolis acturus erat per 40. illos sequentes dies; ascensionē in celū ex quo Spiritū S. in suos discipulos erat missur? vidit quoq; gratias oēs ac dona, quæ erat hominibus ad finē vsq; mundi largiturus: opera etiam gloriosa quæ per eosdē facturū erat, cū ijs auxiliis, quæ dare eis cōstituebat per sanctas inspirationes & Sacramenta: sed & oēs blasphemias, iniurias, & persecutiones in ipsum, suamq; doctrinā, euangelicā legē, discipulos & amicos suos, à Iudæis, Gentibus, Mauris, Hæreticis, & ipso Antichristo eiusq; ministris vsq; ad finē sæculi, exoriturus vidit. Quæ omnia in illo instanti generosissima voluntate acceptauit, quæ voluntas fuit propterea maximi & excellentissimi meriti in cōspectu æterni Patris: quemadmodum meritoria est

volun-

voluntas hominis, multa bona opera in suo testamento constituentis. Nam licet eo tempore, quo bona illa opera executioni mandantur, iam ipse in eo statu sit constitutus, vt nihil promereri possit: ipsa tamen opera, indicia sunt, quod in eis constituendis multum fuerit promeritus.

HINC fit, quod Christus D. N. in illo instanti promeritus fuerit omnes gratias, dona, & fauores cœlestes, quæ hominibus conceduntur; & omnia illorū merita, siue proueniant ex ijs, quæ patiuntur; siue ex bonis & sanctis operibus, quæ præstant: hæc inquam omnia tunc fuit promeritus Christus, offerendo pro eis omnia aduersa vitæ suæ, passionē ac mortē. quem pretiosissimū meritorum thesaurū secum affert ad sanctissimū hoc Sacramentum, vt eo nos ditet: applicando nobis merita sua, vt nostra plurimū augeantur. Cum igitur ad sacram Communionem accedis, cogita te immensum meritorū huius Domini mare accepturum, vt tuorum suppleas defectum; tuāq; ipsā cum illis coniungas, vt gratiora apud Deum reddantur: Et voluntatem ipsam tuam ipsius voluntati coniunges, vt tua per eam sanctificetur; teque ipsum offeres, ad amplectendum, quicquid ipse vult; & faciendum, ac tolerandum, quicquid ipse iusserit, & inspirauerit.

SED magis adhuc in particulari considerandus est meritorum thesaurus, quem Christus D. N. per hoc diuinum Sacramentum comparauit. eodē quod talis consideratio magnæ sit voluptatis & consolationis argumētum. Nam in primo illo suæ incarnationis instanti vidit, possibilem esse modum hunc, conuiuium tale pro hominibus instituendi: in quo carnem & sanguinem, quem pro eis assumebat, in cibum & potum eisdem præberet. Quare generosa quadam voluntate sese obtulit, statuitq; hoc beneficium illis præstare, quando esset ex hac vita migraturus: & totis illis triginta tribus vitæ suæ annis semper ardentissimum hoc habuit desiderium, sicut etiam semper desiderauit b *Baptismo* sui sanguinis *Baptizari*, & suæ passionis calicē bibere & propterea in noctē vltimæ cœnæ dixit: c *desiderio desiderati hoc pascha*, siue agnum hunc paschalem *manducare vobiscum antequam patiar*. Quid autem est dicere *desiderio desiderasse*, nisi ostendere, tale desiderium & antiquum fuisse, & semper continuatum, & valde intensum?

SED si nosse vis, quā meritorium fuerit hoc desiderium, & hæc voluntas talem cibum & potum nobis præbendi: attende quas difficultates eodē tempore deuorauerit, quo illam obtulit. nam, quemadmodum in instanti, quo illam obtulit, innumera bona vidit, quæ per hoc Sacramentum erat suis seruis concessurus; & illustria opera erga eos, & pro eis facturus: ita etiā innumeras vidit iniurias, & contēptus, quos in eodem Sacramēto erat perperurus, tam à Iudeis & Hereticis ipsam negantibus, ac dicentibus esse merum panem; quā à peccatoribus, & improbis Sacerdotibus, qui ipsū in

Christi merita in S. Sacramento communicatur.

1. Punctum.

Christus in carnatus S. Sacramentum nobis disposuit.

b *Luc. 12. 50*
c *Luc. 22. 15*

Christus prouidit iniurias suas.

mortali peccato accipiunt, & irreuerenter tractant: quod totum magna, & generosa voluntate hic Dominus tunc acceptauit: qua magna illa bona est promeritus, quæ nobis fecit, & verò quotidie facit in recto eiusdem Sacramenti vsu. Quando igitur ad sacrâ Communionem accedis, offeras ei, in particulari thesauru meritorum, quibus bonam ad communicandû dispositionem, bonamq; ipsam communionem, & eius fructus fuit promeritus: supplexq; orabis, vt ipsa sua merita tibi dignetur applicare, & ita te ad ipsum suscipiendum disponere, vt illi placere, fructusq; optatos colligere possis.

EVNDEM in modum considerandus est infinitus satisfactionum Christi D. N. thesaurus quibus omnia nostra debita siue culpæ siue pœnæ persoluit: ex quibus thesaurus conficitur, quem Ecclesia tam viuis quam defunctis per indulgentias distribuit: licet efficacius per Missæ sacrificium applicetur: cuius est proprius effectus, penas pro nostris culpis, debitas dissolvere. Quare, dum sacrû Missæ audis, merito simul cû ipso Sacerdote diuinum illud sacrificiû offeres, cum maximo quo fieri poterit cordis feruore: vt magnâ aliq; thesauri illius partem tibi aut aliis siue viuentibus, siue vita functis accipias. Quò enim maior erit feruor charitatis, quo illud offertur, eò maior erit pars satisfactionis, quæ offerenti applicatur. Sed & ipsa communiõ (teste S. Thoma) multum cõfert ad hanc ipsam satisfactionem dum in nobis ipsis feruentes illos actus excitamus, quibus illa fieri solet. Ideoq; dum comunicas, debes tuas satisfactiones coniungere cum ipsius Domini, quæ suscipis, satisfactionibus: vt cum illis vnitæ sint efficaciores. Admirabere quoq; infinitam Dei liberalitatem, volentis, cibo aded delicato persolui, aded pœnale debitum; & eadẽ operâ, qua cum tanta tui oblectatione, & in tuæ animæ nutrimentum comedis, pœnas exsoluere, quarum, ob admissa peccata in tuo corpore delicatè tractando, reus existeras.

Consideratio sexta quis virtutes Christus D. N. in hoc Sacramento exercent

IN TER virtutum & meritorum IESU Christi D. N. thesauros prædictos expedit, nominatim considerare heroicas virtutes, quas idem Dominus in hoc Sacramento ad nostrû exemplû, & vtilitatẽ exercet: siquidem & ipsæ sunt pars quædam eorum, quæ ipso Sacramento continentur. Sit ergo prima virtus heroica, eius HUMILITAS, qua actû ipso seipsum hic demittit, tegens gloriã omnem & splendore, quem aliàs habet, tegumento aded vili & abiecto: qualia sũt panis & vini accidetia: vt primo huius Tractatus capite expendimus. Nam quemadmodum in præsepio positus non verbo sed opere clamabat: *discite à me, quia mitis sum & humilis corde*: ita in sanctissimo hoc Sacramento idem ad omnes Christianos clamat; & ad te ipsum, cùm cõmunicas: vt discas, te ipsum occultare, & optare non agnosci,

& hu-

Punctum. 3

Thesaurus
Indulgentiarum.

3. p. 2. 79.
4. 5.

Dulcis pœna.

Pro Feria
sexta.

Punctum. 1.

Humilitas.

a Matt. 31.
29.